

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2152	Κυριακὴ ΙΣΤ' Ματθαίου (Ματθ. 25,14-30) 3 Φεβρουαρίου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

Καὶ ὁ πῖο φτωχὸς ἔχει τάλαντο!

«Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρὲ!...» (Ματθ. 25,26)

Δὲν πρέπει, ἀγαπητοί μου, νὰ ζοῦμε μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μας, πρέπει νὰ ζοῦμε καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ φιλαυτία μᾶς λένε· «Τὸ κέντρο εἶσαι ἐσύ. Ὅλοι καὶ ὅλα πρέπει νὰ γίνουν ὑπηρετές σου, νὰ ὑπηρετοῦν ἐσένα». Ὁ Χριστιανὸς ὅμως βλέπει ἀλλιῶς αὐτὴ τὴ ζωὴ, σκέπτεται διαφορετικὰ καὶ λέει· «Εἶνε λάθος αὐτὴ ἡ θεώρησι. Τὸ κέντρο δὲν εἶμαι ἐγώ, ἐγὼ εἶμαι ἓνα μέλος τοῦ συνόλου. Ὅλοι εἶμαστε ἀδελφοί. Γιὰ νὰ εὐημερήσῃ τὸ σύνολο, πρέπει ὅλοι νὰ ἀρνηθοῦν τὴν φιλαυτία, νὰ καταπολεμήσουν τὸν ἐγωισμὸ καὶ νὰ ὑπηρετήσουν τὸ κοινὸ καλό. Θέλω λοιπὸν νὰ γίνω κ' ἐγὼ ὑπηρετὴς τῶν ἀδελφῶν μου, ὅπως ὁ Χριστὸς ἔγινε ὑπηρετὴς ὅλων μας» (βλ. Ματθ. 20,28).

Τὴ διδασκαλία ὅτι πρέπει στὴ ζωὴ αὐτὴ νὰ μὴ ἀποβλέπουμε μόνο στὴν προσωπικὴ μας ὠφέλεια ἀλλὰ νὰ προσπαθοῦμε πάντα καὶ γιὰ τὸ κοινὸ καλό, τὸ καλὸ τοῦ συνανθρώπου μας, τὴν δίδαξε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὄχι μόνο ἐμπράκτως μὲ τὸ ὑπέροχο παράδειγμά του, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ὡραία παραβολὴ ποὺ ἀκούσαμε σήμερα. Εἶνε ἡ **παραβολὴ τῶν τάλαντων**. Ἄν καὶ ἡ παραβολὴ αὐτὴ εἶνε κάπως γνωστὴ, δὲν θεωρῶ περιττὸ νὰ τὴν ἐπαναλάβω.

Ἐνας πλούσιος ἄνθρωπος, λέει, προτοῦ ν' ἀναχωρήσῃ σὲ ἄλλο μέρος, ἐμπιστεύθηκε τὰ κεφάλαιά του σὲ ὑπαλλήλους του· τοὺς μοίρασε «τάλαντα» (Ματθ. 25,15 κ.έ.), μεγάλα δηλαδὴ χρηματικὰ ποσά, γιὰ νὰ τὰ ἐμπορευθοῦν στὸ διάστημα τῆς ἀπουσίας του, καθένας ἀνάλογα μὲ τὴν δύναμει του. Στὸν ἓνα ἔδωσε 5 τάλαντα, σὲ ἄλλον 2 τάλαντα, καὶ σὲ ἄλλον 1 τάλαντο. Ἦθελε νὰ τοὺς δώσῃ εὐκαιρία νὰ ἐργασθοῦν μ' αὐτά, νὰ τὰ πολλαπλασιάσουν καὶ νὰ προκύψῃ ὄφελος γιὰ ὅλους. Καὶ οἱ μὲν δύο πρῶτοι ἐργάστηκαν καὶ διπλασίασαν τὰ τάλαντα ποὺ πῆραν· ἐκεῖνος ποὺ πῆρε τὰ 5 τὰ ἔκανε 10,

κ' ἐκεῖνος ποὺ πῆρε τὰ 2 τὰ ἔκανε 4· καὶ ὁ ἀφέντης, ποὺ ἡ ἐμπιστοσύνη του σ' αὐτοὺς τώρα αὐξήθηκε, τοὺς ἐπαίνεσε καὶ ὑποσχέθηκε νὰ τοὺς ἐμπιστευθῇ ἀκόμη μεγαλύτερα κεφάλαια. Αὐτὸς ὅμως ποὺ πῆρε τὸ 1 τάλαντο δὲν ἔκανε τὸν κόπο νὰ ἐργασθῇ μ' αὐτό· τὸ ἔθαψε στὸ χῶμα καὶ τ' ἄφησε ἐκεῖ ἀνεκμετάλλευτο. Κ' ἐπειδὴ τὴν ὥρα τοῦ ἀπολογισμοῦ ἔβγαλε ἀπὸ πάνω καὶ γλῶσσα στὸν ἀφέντη, τιμωρήθηκε· ἡ τιμωρία του ἦταν ὄχι μόνο νὰ χάσῃ καὶ αὐτὸ τὸ 1 τάλαντο ἀλλὰ καὶ νὰ ριχθῇ στὴ φυλακὴ· τὸ ἀφεντικὸ τὸν χαρακτήρισε «ἀχρεῖον δοῦλον» (ἐ.ἀ. 25,30), ἀχρηστο δηλαδὴ, ἀφοῦ δὲν δούλεψε καὶ δὲν προσέφερε τίποτε ὠφέλιμο.

***

Εὔκολα, ἀγαπητοί μου, μπορούμε νὰ καταλάβουμε τὴν παραβολὴ. Πλούσιος ἄρχοντας εἶνε ὁ Θεός. Δοῦλοι του εἶμαστε ὅλοι ἐμεῖς. **Τάλαντα εἶνε τὰ διάφορα χαρίσματα**, μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς προικίζει ὅταν ἐρχόμαστε στὴ ζωὴ καὶ ὅταν χριόμεθα μὲ τὸ ἅγιο μύρο μετὰ τὸ βάπτισμά μας. Μᾶς τὰ ἐμπιστεύεται, γιὰ νὰ τὰ ἀξιοποιήσουμε καὶ νὰ βοηθηθοῦμε ὅλοι ἀπὸ αὐτά. Κ' ἐπειδὴ δὲν ἔχουμε ὅλοι τὴν ἴδια δύναμη, σὲ ἄλλον δίνει περισσότερα, σὲ ἄλλον λιγώτερα· σὲ ὅλους πάντως κάτι δίνει, **κανένα παιδί του δὲν ἀφήνει ἀπροίκιστο**, μὲ σκοπὸ νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι μ' αὐτά, νὰ ὠφεληθοῦμε οἱ ἴδιοι καὶ νὰ ὠφελήσουμε καὶ τοὺς ἀδελφούς μας. Ἐργάτες τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς πρέπει νὰ εἶμαστε καὶ νὰ χρησιμοποιήσουμε ὅ,τι μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς γιὰ τὴ βοήθεια τοῦ πλησίον μας καὶ τὸ καλὸ ὅλων.

Τί μᾶς ἔδωσε λοιπόν; Ἄς ποῦμε μερικὰ παραδείγματα.

● Ἔχουμε **χρήματα**; Τάλαντο τοῦ Θεοῦ εἶνε. Δὲν μᾶς τὸ ἔδωσε μόνο γιὰ μᾶς καὶ τὰ παιδιά μας, μᾶς τὸ ἔδωσε καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ πολλαπλασιασθῇ αὐτὸ τὸ τάλαντο; Θὰ πολλαπλασιάσῃ τὸ τάλαντο - τὸν

πλούτο του ό εύκατάστατος οίκογενειάρχης έάν προίκιση βέβαια τήν κόρη του άλλα κοντά σ' αυτήν προίκιση και μια άλλη όρφανή ή φτωχή κόρη· παιδί του Θεού είνε και τó κορίτσι αυτό. Θα πολλαπλασιάση τó τάλαντό του ό έκατομμυριούχος έάν χτίση ένα γηροκομείο ή ένα όρφανοτροφείο, στο όποιο να βρίσκουν τροφή, στέγη, ένδυμασία, προστασία οί δυστυχισμένοι απόκληροι τής ζωής, τά γεροντάκια και τά όρφανά παιδιά. Νά πώς μπορεί να πολλαπλασιασθή τó τάλαντο· και έτσι υπάρχει έλπίδα να ακούση «*Εϋ, δοϋλε αγαθέ και πιστέ, επί όλίγα ής πιστός, επί πολλών σε καταστήσω*» (Ματθ. 25,21,23).

● Έχουμε **νοϋ**; Τάλαντο του Θεού είνε, και έχουμε χρέος να τó πολλαπλασιάσουμε. Πώς μπορείς να τó πολλαπλασιάσης; Μπορείς π.χ., άντι για κακία, να καλλιεργής αγαθό λογισμό· να σκέπτεσαι τή συγχώρησι άντι τήν έκδικησι, τόν έπαινο άντι τήν κατάκρισι, τήν τιμή άντι τήν καταφρόνησι, τó δίκαιο άντι τήν άδικία, τήν εύγνωμοσύνη άντι τήν άχαριστία. Νά σκέπτεσαι μόνο τó καλό. Βάλε τó νοϋ σου να δουλεύη στο αγαθό, να έπινοή τρόπους βοηθείας και εύεργεσίας του άλλου.

● Μάθαμε **γράμματα, γλώσσα, έπιστήμη**; Τάλαντα του Θεού είνε. Και μπορούμε να τά πολλαπλασιάσουμε έξυπηρετώντας τόν άγράμματο άδελφό, γράφοντας γι' αυτόν ένα γράμμα ή συντάσσοντας μία αίτησί του προς κάποια ύπηρεσία, διαβάζοντας καλά βιβλία για ν' ακούη ό άναλφάβητος παππούς ή ή γιαγιά...

Ίσως όμως μου πής· Έγώ ούτε χρήματα έχω, ούτε σοφία έξαιρετική διαθέτω, ούτε σπούδασα να μάθω γράμματα, γλώσσες ή έπιστήμες. **Είμαι ένας φτωχός** και άσημος άνθρωπος· τί μπορώ να κάνω έγώ για τήν κοινωνία; **τί έχω να προσφέρω έγώ;**...

Και όμως, αγαπητέ μου, να γνωρίζης και να είσαι βέβαιος ότι, όπως λέει και ή παραβολή κι όπως είπαμε ήδη, ό Θεός δέν αφήνει κανένα παιδί του άπροίκιστο. **Και ό πιό φτωχός και περιφρονημένος άνθρωπος έχει τó χάρισμά του, έχει τó τάλαντό του.** Άν δέν έχης χρήματα, έχεις όμως ύγεία, που κι αυτή είνε ένας θησαυρός πολύτιμος· διότι μεταξύ χρημάτων και ύγείας όλοι προτιμούμε τήν ύγεία. Άν δέν έχης σοφία και γνώσεις έπιστημονικές, έχεις δυνάμεις σωματικές, έχεις κάποια τέχνη, έχεις μιá μικρή θέσι μέσα στην κοινωνία...

Άλλ' έκτός από αυτά έχεις και άλλα. Έχεις χέρια, μάτια, αυτιά... Τάλαντα είνε. Σκέψου πόσα στεροϋνται όσοι είνε τυφλοί, κουτσοί, κουφοί, άλαλοι... Έχεις **μάτια**, με τά όποια

μπορείς να βλέπης όλα τά ώραία τής τής γής και του ούρανοϋ. Έχεις **χέρια**, με τά όποια μπορείς να κάνης πολλά καλά, να βοηθήσης άδελφούς σου. Έχεις προ παντός **γλώσσα**, τάλαντο σπουδαίο. Πόσα μπορείς να προσφέρης και μόνο με τή γλώσσα! Είνε ό άλλος άπελπισμένος; με τή γλώσσα μπορείς να του δώσης θάρρος. Είνε πικραμένος; με τή γλώσσα μπορείς να τόν παρηγορήσης· με τή γλώσσα μπορείς να διδάξης, να προσευχηθής, να ύποστηρίξης τόν άδικούμενο, να ψάλης τους ύμνους του Θεού...

* * *

Βλέπετε λοιπόν, αγαπητοί μου, ότι **σε όλους έχει δώσει κάτι ό Θεός**; Και όφείλουμε έργαζόμενοι *φιλοπόνως* να αύξήσουμε τó τάλαντο που μάς δόθηκε προτού να έλθη τó τέλος μας. Θυμηθήτε τί ακούμε τή Μεγάλη Τρίτη· «*Τήν ώραν, ψυχή, του τέλους έννοήσασα και τήν έκκοπήν τής συκής δειλιάσασα, τó δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως έργασαι, ταλαίπωρε, γρηγορούσα και κρίζουσα· Μή μείνωμεν έξω του νυμφώνος Χριστού*» (κοντάκ).

Οί ήμέρες περνούν, ό θάνατος έρχεται, ή κρίσις πλησιάζει, και ό Κριτής θα μάς ρωτήση· Πώς χρησιμοποίησες τόν χρόνο τής ζωής σου, τίς εύκαιρίες για τή σωτηρία, τόν πλούτο, τά χρήματα, τά κτήματα;... Ω, φρίττω όταν σκέπτομαι ότι **θα δώσουμε λεπτομερή λογαριασμό** για όλα άνεξαιρέτως!

Άς έργασθοϋμε, άς καλλιεργήσουμε τά χαρίσματα, άς πολλαπλασιάσουμε τά τάλαντα, για να μην ακούσουμε κ' έμεις ότι είμαστε «*άχρηστοι δοϋλοι*». Ό Κύριος μάς έφερε στη ζωή όχι για ν' άναπαυθοϋμε άλλα για να κοπιάσουμε και να του φέρουμε καρπούς. **Κηφήνες δέν θέλει ό Θεός.** Όπως οί κηφήνες όταν πλέον είνε άχρηστοι στην κυψέλη τών μελισσών έξοντώνονται, κατά παρόμοιο τρόπο και Χριστιανοί που δέν θέλουν να παρουσιάσουν καρπούς είνε κηφήνες μέσα στην Έκκλησία· είνε «*δένδρα άκαρπα*» (Ιουδ. 12), που θα τά ξεριζώση ή όργη του Θεού και θα τά ρίξη σαν άχρηστα ξύλα στη φωτιά τής κολάσεως.

Είθε να μιμηθοϋμε τó παράδειγμα τών δύο δούλων που διπλασίασαν τά χαρίσματά τους, για ν' ακούσουμε κ' έμεις από τόν Κύριο· Παιδί μου, κοπιάσες, ίδρωσες, έκανες ό,τι μπορούσες για να φέρης καρπό, για να βοηθήσης τόν άδελφό σου· **πάρε τώρα τήν άμοιβή σου.** «*Εϋ, δοϋλε αγαθέ και πιστέ, επί όλίγα ής πιστός, επί πολλών σε καταστήσω· είσελθε εις τήν χαράν του κυρίου σου*» (Ματθ. 25,21,23).

(†) **έπίσκοπος Αύγουστίνος**